

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
Кафедра кримінального процесу

ЛЕКЦІЯ

з навчальної дисципліни

«Судові та правоохоронні органи України»

Тема № 3

«ПРОКУРАТУРА УКРАЇНИ»

Київ -2021

План лекції:

1. ПОНЯТТЯ ПРОКУРАТУРИ І ЇЇ РОЛЬ В УКРАЇНІ. ФУНКЦІЇ І ЗАСАДИ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОКУРАТУРИ УКРАЇНИ.

2. ОРГАНІЗАЦІЙНІ ОСНОВИ СИСТЕМИ ПРОКУРАТУРИ. СТАТУС ПРОКУРОРА.

➤ 3. ПОВНОВАЖЕННЯ ПРОКУРОРА З ВИКОНАННЯ ПОКЛАДЕНИХ НА НЬОГО ФУНКЦІЙ.

4. КАДРИ ОРГАНІВ ПРОКУРАТУРИ.

Література:

- 1. Конституція України: Закон України 28 черв. 1996 р. № 254к/96-ВР. Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.**
- 2. Кримінальний процесуальний кодекс України : чинне законодавство зі змінами та допов. станом на 19 лют. 2021 р. К.: ПАЛИВОДА А.В., 2021. 452 с.**
- 3. Про прокуратуру: Закон України від 14 жовт. 2014 р. № 1697-VII. Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18>.**
- 4. Організація судових та правоохоронних органів: підручник. / І. Є. Марочкін, Л. М. Москвич, П. М. Каркач та ін.; за ред. І. Є. Марочкіна. Х.: Право, 2014. 448 с.**
- 5. Судові та правоохоронні органи України. (авт. Симчук А. С., Степанова Г. М., Кулик М. Й., Моргун Н. С., Підвисоцький В. В.) К. Нац. акад. внутр. справ, 2019. Національна академія внутрішніх справ. URL: https://arm.naiiau.kiev.ua/books/spou_2019/start.html.**

6. Судові та правоохоронні органи України [навчальний посібник у схемах і таблицях] / Г. М. Степанова, А. С. Симчук, Н. С. Моргун, М. Й. Кулик. К.: 2019. 120 с.

7. Тетарчук І. В. Судові та правоохоронні органи України. Навчальний посібник для підготовки до іспитів. Видання ЦУЛ, 2019. 202 с.

8. Влад Сергій. Особливості організації роботи прокуратури України в галузі. *Підприємництво, господарство і право*. 2020. № 5. С. 319-324.

9. Стефанчук Марина. Реформа органів прокуратури в Україні: кадрове перезавантаження чи дискримінація за професійною ознакою?. *Право України*. 2020. № 4. С. 264-277.

Питання 1.

**ПОНЯТТЯ ПРОКУРАТУРИ І ЇЇ РОЛЬ В
УКРАЇНІ. ФУНКЦІЇ І ЗАСАДИ ДІЯЛЬНОСТІ
ПРОКУРАТУРИ УКРАЇНИ**

► Прокуратура України становить єдину систему, яка в порядку, передбаченому Законом України від 14 жовтня 2014 р. «Про прокуратуру» (далі – *Закону*), здійснює встановлені Конституцією України функції з метою захисту прав і свобод людини, загальних інтересів суспільства та держави.

► Закон України «Про прокуратуру»: у редакції Закону № 1697 -VII від 14 жовт. 2014 р. К.: ПАЛИВОДА А.В., 2020. 128 с.

Функції прокуратури – це вид діяльності її органів, який зумовлюється соціальним призначенням прокуратури й характеризується визначеним предметом провадження та спрямуванням на вирішення відповідних завдань.

Конституційні функції прокуратури наступні:

- 1) підтримання публічного обвинувачення в суді;
- 2) організацію і процесуальне керівництво досудовим розслідуванням, вирішення відповідно до закону інших питань під час кримінального провадження, нагляд за негласними та іншими слідчими і розшуковими діями органів правопорядку;
- 3) представництво інтересів держави в суді у виключних випадках і в порядку, що визначені законом.

Згідно зі ст. 2 Закону України «Про прокуратуру» на прокуратуру покладаються такі **функції:**

1) підтримання державного обвинувачення в суді;

2) представництво інтересів громадянина або держави в суді у випадках визначених законом та главою 12 розділу III Цивільного процесуального кодексу України;

3) нагляд за додержанням законів органами, що проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство;

4) нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян.

Засади діяльності прокуратури – це керівні положення, які визначають найбільш істотні риси й ознаки діяльності органів прокуратури й основні вимоги, що ставляться до неї.

Діяльність прокуратури ґрунтується на засадах:

- 1) верховенства права та визнання людини, її життя і здоров'я, честі і гідності, недоторканності і безпеки найвищою соціальною цінністю;
- 2) законності, справедливості, неупередженості та об'єктивності;
- 3) територіальності;
- 4) презумпції невинуватості;
- 5) незалежності прокурорів, що передбачає існування гарантій від незаконного політичного, матеріального чи іншого впливу на прокурора щодо прийняття ним рішень при виконанні службових обов'язків;
- 6) політичної нейтральності прокуратури;

7) недопустимості незаконного втручання прокуратури в діяльність органів законодавчої, виконавчої і судової влади;

8) поваги до незалежності суддів, що передбачає заборону публічного висловлювання сумнівів щодо правосудності судових рішень поза межами процедури їх оскарження у порядку, передбаченому процесуальним законом;

9) прозорості діяльності прокуратури, що забезпечується відкритим і конкурсним зайняттям посади прокурора, вільним доступом до інформації довідкового характеру, наданням на запити інформації, якщо законом не встановлено обмежень щодо її надання;

10) неухильного дотримання вимог професійної етики та поведінки.

1. Верховенство права та визнання людини, її життя і здоров'я, честі і гідності, недоторканності і безпеки найвищою соціальною цінністю

Засада верховенства права – це правове положення, яке полягає в тому, що людина, її права та свободи визнаються найвищими цінностями та визначають зміст і спрямованість діяльності держави, у тому числі і діяльності прокуратури.

► 2. Законність, справедливість, неупередженість та об'єктивність

► **Засада законності** – це головна загальноправова основа діяльності всіх суб'єктів правозастосування, у тому числі й прокуратури. Це означає, що органи прокуратури здійснюють свої повноваження на підставі дотримання Конституції України та чинних законів.

► **Засада законності** зобов'язує органи прокуратури точно і неухильно виконувати норми Конституції та законів України.

Справедливість – основоположна засада права, яка являє собою ідею направлену на справедливе застосування норм права, передбачає передусім недискримінаційний підхід, неупередженість.

Об'єктивність означає неупередженість прокурорів, які здійснюють свою професійну діяльність, встановлення всіх обставин справи як тих, що викривають особу у вчиненні правопорушення, так і тих що виправдовують, як тих, що обтяжують та і тих, що пом'якшують відповідальність особи.

3. Засада територіальності означає розбудову системи прокуратури України відповідно до адміністративно-територіального устрою, закріпленого у ст. 133 Конституції України. Вона зумовлена потребою реалізації функцій прокуратури на всій території України й доступності її для всього населення.

Засада територіальності полягає:

а) у відсутності територій, на які не поширювалася б юрисдикція прокуратури;

б) у територіально зручному розміщенні прокуратур;

в) в існуванні достатньої кількості прокуратур і прокурорів на території держави.

4. Засада презумпції невинуватості

Ст. 62 Конституції України особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду. **Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.**

Зміст цієї засади полягає в тому, що особа вважається винною не тоді, коли щодо неї висунене обвинувачення, а лише, коли її вина доведена в установленому законом порядку вироком суду. Закон забороняє домагатися свідчень обвинуваченого або інших осіб, які беруть участь у справі, шляхом насилля, погроз та інших незаконних засобів.

5. Засада незалежності прокурорів, що передбачає існування гарантій від незаконного політичного, матеріального чи іншого впливу на прокурора щодо прийняття ним рішень при виконанні службових обов'язків

У стаття 16 Закону визначено гарантії незалежності прокурора. *Незалежність прокурора забезпечується:*

1) особливим порядком його призначення на посаду, звільнення з посади, притягнення до дисциплінарної відповідальності;

2) порядком здійснення повноважень, визначеним процесуальним та іншими законами;

3) заборонаю незаконного впливу, тиску чи втручання у здійснення повноважень прокурора;

4) установленим законом порядком фінансування та організаційного забезпечення діяльності прокуратури;

5) належним матеріальним, соціальним та пенсійним забезпеченням прокурора;

6) функціонуванням органів прокурорського самоврядування;

7) визначеними законом засобами забезпечення особистої безпеки прокурора, членів його сім'ї, майна, а також іншими засобами їх правового захисту.

6. Засада політичної нейтральності прокуратури полягає в тому, що працівники прокуратури не можуть належати до будь-яких політичних партій чи рухів (*позапартійність*).

У статті 18 Закону визначено вимоги щодо несумісності. Так, зокрема, перебування на посаді прокурора несумісне з обійманням посади в будь-якому органі державної влади, іншому державному органі, органі місцевого самоврядування та з представницьким мандатом на державних виборних посадах.

7. Засада недопустимості незаконного втручання прокуратури в діяльність органів законодавчої, виконавчої і судової влади, означає те, що у будь-якій формі незаконне втручання прокуратури в діяльність органів законодавчої, виконавчої і судової влади є неприпустимим.

8. Засада поваги до незалежності суддів, що передбачає заборону публічного висловлювання сумнівів щодо правосудності судових рішень поза межами процедури їх оскарження у порядку, передбаченому процесуальним законом.

Засада поваги до незалежності суддів, передбачає заборону органам прокуратури, прокурорам публічно висловлювати сумніви щодо правосудності судових рішень поза межами процедури їх оскарження у порядку, передбаченому процесуальним законом.

9. Засада прозорості діяльності прокуратури означає гласність прокурорської діяльності, доступність її результатів для громадськості, що сприяє росту правової культури громадян, залучення широких верств населення до попереджень злочинів і інших правопорушень, підвищення ефективності роботи прокуратури.

10. Засада неухильного дотримання вимог професійної етики та поведінки.

Прокурор відповідно ч. 4 ст. 19 Закону України «Про прокуратуру» зобов'язаний:

- 1) виявляти повагу до осіб під час здійснення своїх повноважень;**
- 2) не розголошувати відомості, які становлять таємницю, що охороняється законом;**
- 3) додержуватися вимог закону про засади запобігання протидії корупції;**
- 4) додержуватися правил прокурорської етики, зокрема не допускати поведінки, яка дискредитує його як представника прокуратури та може зашкодити авторитету прокуратури.**

Питання 2

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ОСНОВИ СИСТЕМИ ПРОКУРАТУРИ. СТАТУС ПРОКУРОРА

Прокурорська система може бути визначена як централізована в масштабах України **сукупність прокурорських органів**, пов'язаних структурною єдністю і загальною функцією здійснення нагляду за додержанням законів органами, які проводять оперативно – розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство, нагляду за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах та при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян, підтримання державного обвинувачення в суді, а також здійснення представництва інтересів громадянина або держави в суді у випадках, визначених законом.

Систему органів прокуратури СТАНОВЛЯТЬ:

- 1) Офіс Генерального прокурора;**
- 2) обласні прокуратури;**
- 3) окружні прокуратури;**
- 4) Спеціалізована антикорупційна прокуратура.**

II. Офіс Генерального прокурора є

органом прокуратури вищого рівня щодо обласних та окружних прокуратур, обласна прокуратура є органом прокуратури вищого рівня щодо окружних прокуратур, розташованих у межах адміністративно-територіальної одиниці, що підпадає під територіальну юрисдикцію відповідної обласної прокуратури.

Офіс Генерального прокурора організовує та координує діяльність усіх органів прокуратури, забезпечує належне функціонування Єдиного реєстру досудових розслідувань та його ведення органами досудового розслідування, визначає єдиний порядок формування звітності про стан кримінальної протиправності і роботу прокурора з метою забезпечення ефективного виконання функцій прокуратури, а також здійснює управління об'єктами державної власності, що належать до сфери управління Офісу Генерального прокурора.

Офіс Генерального прокурора очолює **Генеральний прокурор**, який має *двох перших заступників та заступників, а також заступника Генерального прокурора – керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури.*

У структурі Офісу Генерального прокурора утворюються департаменти, управління, відділи, а також Генеральна інспекція (на правах Департаменту). Управління та відділи можуть бути самостійними або входити до складу департаменту (управління). Положення про самостійні структурні підрозділи Офісу Генерального прокурора затверджуються Генеральним прокурором.

Функції Спеціалізованої антикорупційної прокуратури:

- 1) здійснення нагляду за додержанням законів під час проведення оперативно-розшукової діяльності, досудового розслідування Національним антикорупційним бюро України;
- 2) підтримання державного обвинувачення у відповідних провадженнях;
- 3) представництво інтересів громадянина або держави в суді у випадках, передбачених цим Законом і пов'язаних із корупційними або пов'язаними з корупцією правопорушеннями.

У межах реалізації своїх функцій Спеціалізована антикорупційна прокуратура здійснює міжнародне співробітництво.

Повноваження Генерального прокурора в Законі України «Про прокуратуру» (ст. 9):

1) представляє прокуратуру у зносинах з органами державної влади, іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, особами, підприємствами, установами та організаціями, а також прокуратурами інших держав та міжнародними організаціями;

2) організовує діяльність органів прокуратури України, у тому числі визначає межі повноважень Офісу Генерального прокурора, обласних та окружних прокуратур у частині виконання конституційних функцій;

3) призначає прокурорів на адміністративні посади та звільняє їх з адміністративних посад у випадках та порядку встановлених цим Законом;

4) представляє прокуратуру у зносинах з органами державної влади, іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, особами, підприємствами, установами та організаціями, а також прокуратурами інших держав та міжнародними організаціями;

5) призначає на посади та звільняє з посад прокурорів Офісу Генерального прокурора у випадках та порядку, встановлених цим Законом;

6) у десятиденний строк із дня вивільнення посади повідомляє відповідний орган, що здійснює дисциплінарне провадження, про наявність вакантної або тимчасово вакантної посади в Офісі Генерального прокурора; *{Дію пункту 6 частини першої статті 9 зупинено до 1 вересня 2021 року - див. [абзац четвертий пункту 2 розділу II Закону № 113-IX від 19.09.2019](#)}*

6-1) здійснює розподіл обов'язків між першим заступником та заступниками Генерального прокурора;

7) затверджує акти з питань щодо внутрішньої організації діяльності органів прокуратури у тому числі щодо електронного документообігу;

7-1) затверджує стратегію розвитку прокуратури;

7-2) затверджує положення про систему індивідуального оцінювання якості роботи прокурорів та систему оцінювання якості роботи прокурорів;

7-3) затверджує порядок вимірювання та регулювання навантаження на прокурорів;

8) забезпечує виконання вимог щодо підвищення кваліфікації прокурорів Офісу Генерального прокурора;

9) затверджує загальні методичні рекомендації для прокурорів з метою забезпечення однакового застосування норм законодавства України під час здійснення прокурорської діяльності;

9-1) за поданням Генеральної інспекції направляє матеріали до Державного бюро розслідувань;

9-2) визначає порядок розгляду звернень щодо нена належного виконання прокурором, який обіймає адміністративну посаду, посадових обов'язків, встановлених для відповідної адміністративної посади;

10) виконує інші повноваження, передбачені цим та іншими законами України.

Обласні прокуратури

У системі прокуратури України діють обласні прокуратури, до яких належать прокуратури областей, прокуратура Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, Київська міська прокуратура.

Обласну прокуратуру очолює керівник обласної прокуратури, керівник прокуратури Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, керівник Київської міської прокуратури, який має першого заступника та не більше трьох заступників.

У структурі обласної прокуратури утворюються підрозділи – управління та відділи.

Окружні прокуратури

У системі прокуратури України діють **окружні прокуратури**, перелік та територіальна юрисдикція яких визначається наказом Генерального прокурора. Утворення, реорганізація та ліквідація окружних прокуратур, визначення їхньої компетенції, структури і штатного розпису здійснюються Генеральним прокурором.

Окружну прокуратуру очолює **керівник місцевої прокуратури**, який має **першого заступника та не більше двох заступників**.

У структурі окружної прокуратури в разі необхідності утворюються такі підрозділи, як **відділи**.

Питання 3.

ПОВНОВАЖЕННЯ ПРОКУРОРА З ВИКОНАННЯ ПOKЛADЕHHИХ НА НЬОГО ФУНКЦІЙ

У Законі України «Про прокуратуру» передбачено чотири функції прокуратури, а саме:

1) підтримання державного обвинувачення в суді;
2) представництво інтересів громадянина або держави в суді у випадках, визначених цим Законом та гл. 12 розд. III Цивільного процесуального кодексу України;

3) нагляд за додержанням законів органами, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство;

4) нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян.

І. Функція підтримання державного обвинувачення в суді

Відповідно до ст. 22 Закону прокурор підтримує державне обвинувачення в судовому провадженні щодо кримінальних правопорушень, користуючись при цьому правами і виконуючи обов'язки, передбачені Кримінальним процесуальним кодексом України.

Повноваження прокурора по підтриманню державного обвинувачення в суді.

Прокурор в суді має право:

брати участь у судовому провадженні у суді першої інстанції (п. 1. ч. 1 ст. 131-1 Конституції України, ч. 3 ст. 36 КПК України, статті 22 ЗУ «Про прокуратуру»), подавати до суду речі, документи, інші докази, клопотання, скарги, брати активну участь у дослідженні доказів (ч. 2 ст. 22, ст. 349 КПК України);

✓ викладати суду свою думку з окремих питань судового розгляду (статті 325-327, 349, 361 КПК України);
✓ змінювати, висувати додаткове обвинувачення, відмовлятися від підтримання державного обвинувачення (ч. 2 ст. 337, статті 338-340 КПК України);
виступати у судових дебатах (ст. 364 КПК України).

Підтримання державного обвинувачення – діяльність прокуратури у встановлених кримінальним процесуальним законом формах, яка складається з аналізу матеріалів справи та доказування вини особи в судових органах, сприяння постановленню законного, обґрунтованого та справедливого вироку.

II. Функція представництва

Прокурор здійснює представництво в суді інтересів громадянина (громадянина України, іноземця або особи без громадянства) у випадках, якщо така особа не спроможна самотійно захистити свої порушені чи оспорювані права або реалізувати процесуальні повноваження через недосягнення повноліття, недієздатність або обмежену дієздатність, а законні представники або органи, яким законом надано право захищати права, свободи та інтереси такої особи, не здійснюють або неналежним чином здійснюють її захист.

Прокурор здійснює представництво в суді законних інтересів держави у разі

порушення або загрози порушення інтересів держави, якщо захист цих інтересів не здійснює або неналежним чином здійснює орган державної влади, орган місцевого самоврядування чи інший суб'єкт владних повноважень, до компетенції якого віднесені відповідні повноваження, а також у разі відсутності такого органу.

III. Наглядові функції

Прокурорський нагляд в Україні – це державна діяльність спеціально уповноважених посадових осіб – прокурорів, щодо здійснення нагляду за додержанням законів органами, які проводять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство, а також за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах та при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян.

Змістом цієї діяльності є:

а) виявлення фактів порушення Конституції України та вимог інших законів України органами, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство, а також іншими правоохоронними органами та їх посадовими особами при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян;

б) установлення винних у правопорушеннях;

в) ужиття заходів щодо усунення порушень закону і поновлення порушених прав;

г) притягнення в установленому законом порядку до відповідальності осіб, які порушили закон.

Виходячи із норм ст. 2 Закону України «Про прокуратуру» наглядова функція прокуратури реалізується у **двох напрямках**:

перший – це нагляд за додержанням законів органами, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство;

другий – це нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах та при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян.

Перераховані напрями діяльності прокуратури і називаються **галузями прокурорського нагляду**.

Галузь прокурорського нагляду – це його відносно самостійна частина, яка характеризується специфічними для конкретної галузі нагляду предметом і повноваженнями прокурора

Під **галуззю прокурорського нагляду** розуміють такий напрямок нагляду, який обумовлений специфікою правового положення піднаглядних органів, організацій і посадових осіб і характеризується певними повноваженнями прокурорів, методами і формами прокурорської діяльності.

Нагляд за додержанням законів органами, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство

Прокурор, здійснюючи нагляд за додержанням законів під час проведення досудового розслідування у формі процесуального керівництва досудовим розслідуванням, наділений повноваженнями передбаченими ч. 2 ст. 36 КПК України.

**Нагляд за додержанням законів при
виконанні
судових рішень у кримінальних
справах, а також при застосуванні інших
заходів примусового характеру, пов'язаних
з обмеженням особистої свободи
громадян**

Відповідно до ч. 1 ст. 26 Закону України «Про прокуратуру» прокурор, здійснюючи нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян, має право:

1) у будь-який час за посвідченням, що підтверджує займану посаду, відвідувати місця тримання затриманих, попереднього ув'язнення, установи, в яких засуджені відбувають покарання, установи, де перебувають особи, щодо яких застосовані примусові заходи медичного або виховного характеру, та будь-які інші місця, до яких доставлено осіб з метою складання протоколу про адміністративне правопорушення чи в яких особи примусово тримаються згідно з судовим рішенням або рішенням адміністративного органу;

2) опитувати осіб, які перебувають у місцях, зазначених у пункті 1, з метою отримання інформації про умови їх тримання та поводження з ними, ознайомлюватися з документами, на підставі яких ці особи тримаються в таких місцях, засуджені або до них застосовано заходи примусового характеру;

3) знайомитися з матеріалами, отримувати їх копії, перевіряти законність наказів, розпоряджень, інших актів відповідних органів і установ та в разі невідповідності законодавству вимагати від посадових чи службових осіб їх скасування та усунення порушень закону, до яких вони призвели, а також скасовувати незаконні акти індивідуальної дії;

4) вимагати від посадових чи службових осіб надання пояснень щодо допущених порушень, а також вимагати усунення порушень та причин і умов, що їм сприяли, притягнення винних до передбаченої законом відповідальності;

➤ 5) знайомитися з матеріалами виконавчого провадження щодо виконання судових рішень у кримінальних справах, робити з них виписки, знімати копії та в установленому законом порядку оскаржувати рішення, дії чи бездіяльність державного виконавця;

➤ 6) вимагати від керівників органів вищого рівня проведення перевірок підпорядкованих і підконтрольних органів та установ попереднього ув'язнення, виконання покарань, застосування заходів примусового характеру та перевірок інших місць, зазначених у пункті 1;

➤ 7) звертатися до суду з позовом (заявою) у визначених законом випадках.

Питання 4.

КАДРИ ОРГАНІВ ПРОКУРАТУРИ

1. Прокурором окружної прокуратури може бути призначений громадянин України, який має вищу юридичну освіту, стаж роботи в галузі права **не менше двох років** та володіє державною мовою.

2. Прокурором обласної прокуратури може бути призначений громадянин України, який має стаж роботи в галузі права **не менше трьох років** та володіє державною мовою.

3. Прокурором Офісу Генерального прокурора може бути призначений громадянин України, який має стаж роботи в галузі права **не менше п'яти років** та володіє державною мовою.

4. Прокурором Спеціалізованої антикорупційної прокуратури може бути призначена особа, яка має вищу юридичну освіту, стаж роботи в галузі права **не менше п'яти років** та володіє державною мовою.

На посаду **Генерального прокурора** може бути призначений **громадянин України**, який:

- 1) має вищу юридичну освіту та стаж роботи в галузі права не менше десяти років;
- 2) володіє державною мовою;
- 3) має високі морально-ділові, професійні якості та організаторські здібності;
- 4) та стосовно якого відсутні обставини, передбачені частиною шостою статті 27 Закону України «Про прокуратуру» (ст. 40 Закону).

Не може бути призначена на посаду прокурора особа, яка:

- 1) визнана судом обмежено дієздатною або недієздатною;
- 2) має захворювання, що перешкоджає виконанню обов'язків прокурора;
- 3) має незняту чи непогашену судимість або на яку накладалося адміністративне стягнення за вчинення корупційного правопорушення (ч. 6 ст. 27 Закону).

► Повноваження прокурора припиняються у зв'язку з:

- 1) досягненням шістдесяти п'яти років;
 - 2) смертю;
 - 3) визнанням його безвісно відсутнім або оголошенням померлим;
 - 4) рішенням Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів про неможливість подальшого перебування особи на посаді прокурора.
- Особа, звільнена з посади Генерального прокурора України, звільняється з посади прокурора з підстав, визначених пунктами 1-3, 5-7 частини першої статті 51 Закону України «Про прокуратуру».

Дисциплінарне провадження — це процедура розгляду відповідним органом, що здійснює дисциплінарне провадження щодо прокурорів, дисциплінарної скарги, в якій містяться відомості про вчинення прокурором дисциплінарного проступку (*ст. 45 Закону*).

На прокурора можуть бути накладені такі дисциплінарні стягнення:

- 1) догана;
- 2) заборона на строк до одного року на переведення до органу прокуратури вищого рівня чи на призначення на вищу посаду в органі прокуратури, в якому прокурор обіймає посаду (крім Генерального прокурора);
- 3) звільнення з посади в органах прокуратури.

ЛЕКЦІЮ ЗАКІНЧЕНО.

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!